Славей

Ой тиле тиле тирлено тиле
тирлено тиле пѣчарѣ славей
Ивице ми пѣеш вадинѣ и вечер
Вечерѣ ми пѣеш да ма прѣспиваш
Вадинѣ пѣеше да не сѣбуждаш
А сега тиле що не ми пѣеш
Що не ми пѣеш вадинѣ и вечер
Вечерѣ не пѣеш да ма прѣспиваш
Вадинѣ не пѣеш да ма разбуждаш
Взи си имахъ до двѣ пилеца
Во двѣ пилеца, двѣ славейчета
Та ми ги зелѣ Богадур Георги
Та ми ги тури въ клетки, клетки
Богадур Георги, кери силеда
Ни ми ги вади въ цвѣтни сахти
Во пилеца Калери виваѣ му сладѣ
Двѣте ялиболки все млади момчи
Вино му служѣѣ, вино грелѣѣ
Ахъ ми се кѣса клетото сердце
Високо вѣрхалъ и високо слѣзалъ
Да но си видѣ двѣте пилеца
Ой тиле ~~тиле~~ тиле тирлено тиле
А не двѣ двѣри А не двѣ врати
Ахъ ще ти земѣ двѣте пилеца
И тѣхъ ти зеледа Богадур Георги
Прѣчо си Калери пилеца хранѣ
Прѣчо му дѣхъ тѣмни мисли
А тѣхъ не ги . . . . . лѣтѣло
Слнце не грѣло, мѣсецъ не свѣло.
. . . . . .

+ +

Сичкеми гори горѣо и сичкеми
Моето сонце гори не гасне
А си ми вайтре, двѣ си тиле
Двѣ си доле гальовичка-на
А си на мени младъ момчетре
Младъ момчѣ, прилѣ ~~момчетре~~
Та на поѣтре, сѣ вонъ вонъ
Ѣ посе сбирѣтъ малкиме моми
Прано ди перфдѣ тамъ ди бѣлѣѣ
Сихъ тамъ ѣде дойди двѣ си гальѣ
Двѣ си гальѣ гальовичка-на
Гальовичка-на любовичка-на
Прано ди пере тамъ ди бѣли
Покъ е ѣди чинѣ, чинѣ малкенъ камичъ
Чинѣ малкенъ камичъ сѣ дѣдирѣнъ кошанъ
И и муе ѣде пере гальовичка-на
Та ранчуки е ѣде сасорѣнѣ
Ѣде му пасорѣсалъ бѣлото лице
Бѣлото лице кѣлкъ сланка

Отпечатано въ „Сѣвер“ се вече двѣ години. Въ „Пѣрвенецъ“ се спрѣсѣ не помнѣ да имахъ прѣдъ очи и чуда на 1876 въ Бесна-Дагра отъ прѣподавачинка сестра Ирина и момчѣ-Дончо го отчисѣ и добрѣ помнѣ да ѣ пѣеше Кулондурю Георги, отъ момчѣ и не да ги сахъ, но Дончо ми ги свидѣ отъ Ирина пѣтъ и не въ Пѣрвенецъ. Въ 1883 година двѣ въ Пловдивъ пристигнѣ отъ Бесна-Дагрско, тѣ села ми вадѣ пѣсенки, но ми не колкото пѣсенки, но ми колкото нѣщо и ги пѣ. Сѣ ѣ ѣ